18/10/2019

107η επέτειος απελευθέρωσης της Αλεξάνδρειας (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 18 Οκτωβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας με την ευκαρία του εορτασμού της 107ης επετείου της απελευθέρωσης της πόλεως.

Στο τέλος τελέστηκε Δοξολογία με την παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και ακολούθησε τρισάγιο πεσόντων στο ηρώο της πόλεως, κατάθεση στεφάνων και μαθητική-στρατιωτική παρέλαση.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

Μέ πολλή συγκίνηση καί χαρά τιμοῦμε σήμερα τήν ἡμέρα τῶν Ἐλευθερίων τῆς πόλεώς μας. Τι-μοῦ-με τήν ἐπέτειο τῆς ἀπελευθε-ρώσεως τῆς Ἀλεξανδρείας ἀπό

τόν πολύχρονο τουρκικό ζυγό, ἑκατόν ἑπτά χρόνια μετά ἀπό τήν ἱστορική ἐκείνη ἡμέρα κατά τήν ὁποία πραγ-ματο-ποιήθηκε ἡ ἐπίσημη παρά-δο-σή της στόν ἑλληνικό στρατό πού προ-ήλαυνε νικηφόρος, ἐλευθερώ-νο-ντας τό Ρουμλούκι, ἐλευθερώ-νο--ντας τόν «Βάλτο», τήν περιοχή πού ἔπαιξε τόσο σημαντικό ρόλο στόν Μακεδονικό ἀγώνα, προετοι-μά-ζο-ντας τόν δρόμο γιά τήν ἀπε-λευθέ-ρω-ση τῆς Μακεδονίας μας, πού δέν ἄργησε νά ἔλθει.

Τιμοῦμε, λοιπόν, αὐτή τήν ἡμέρα τούς γενναίους μαχητές πού ἀψη-φώντας τίς δυσκολίες καί τά ἐμπό-δια πού συναντοῦσαν στόν δρόμο τους, ἔκαναν τό πᾶν γιά νά φθά-σουν σέ ὅλες τίς πόλεις καί τά χωριά τῆς Μακεδονίας μας, μέχρι τή Θεσσαλονίκη, καί νά φέρουν τό χαρμόσυνο μήνυμα τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπό τή σκλαβιά.

Τιμοῦμε καί εὐγνωμονοῦμε ὅλους ἐκείνους πού ἔπεσαν στά πε-δία τῶν μαχῶν, πού θυσίασαν τή ζωή τους, γιά νά χαρίσουν σέ μᾶς τό μεγάλο δῶρο τῆς ἐλευθερίας.

Μνημονεύουμε τούς πατέρες καί τίς μητέρες μας πού ξεχύθηκαν στούς δρόμους, γιά νά φθάσουν μέχρις ἐδῶ, τήν ἐκκλησία τῆς Πα-ναγίας, καί νά χτυπήσουν τίς κα-μπάνες χαρμόσυνα, γιά νά ὑπο-δε-χθοῦν τούς Ἕλληνες στρατιῶ-τες, πού τούς προσέφεραν αὐτό πού ἀναρίθμητες γενιές Ἑλλήνων προσ--δοκοῦσαν στόν τόπο αὐτό: νά δοῦν τήν πατρίδα τους ἐλεύθερη ἀπό τόν Τοῦρκο δυνάστη, πού τούς ἀπαγόρευε νά κτίζουν τούς ναούς τους ὅπως ἤθελαν, νά ἔχουν σχο-λεῖα γιά τά παιδιά τους, νά πιστεύ-ουν στόν Θεό, νά μιλοῦν τή γλώσ-σα τους, νά διδάσκονται τήν ἱστο-ρία τους, νά μποροῦν νά ρυ-θμίζουν ὅπως θέλουν τή ζωή τους.

Τή δική τους μεγάλη καί ἀνεί-πωτη χαρά συμμεριζόμαστε καί ἐ-μεῖς σήμερα, ὑμνώντας καί δοξο-λογώντας τόν Θεό γιά τήν ἐλευ-θε-ρία πού μᾶς χάρισε, μνημονεύ-ο-ντας τά ὀνόματα τῶν εὐκλεῶς ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως πεσό-ντων στά πεδία τῶν μαχῶν γιά τήν ἐλευθερία μας καί παρακαλώντας τόν Θεό νά τάξει τίς ψυχές τους «ἐν σκηναῖς δικαίων», παρελαύνοντας στούς δρόμους τῆς πόλεώς μας σέ ἀνάμνηση τῆς παρελάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατά τήν ἡμέ-ρα τῆς ἀπελευθερώσεώς μας καί ὑποκλινόμενοι μπροστά στό μνη-μεῖο τῶν πεσόντων, ψάλλοντας πρός τιμήν τῶν ἡρωικῶν νεκρῶν μας τόν ἐθνικό μας ὕμνο.

Ἡ τιμή καί ἡ εὐγνωμοσύνη πού ἐκφράζουμε σήμερα πρός ἐκείνους πού ἀγωνίσθηκαν καί θυ-σιάσθη-καν γιά τήν ἀπελευθέ-ρωση τῆς πό-λεώς μας ἀποτελεῖ συγχρό-νως μία ὑπενθύμιση γιά τό νόημα καί τή σημασία τῆς ἐλευθερίας. Γιατί συ-χνά ξε-χνοῦμε πόσο σπουδαία εἶναι, καί ἐνῶ τήν ἔχουμε, ὑποδουλωνό-μεθα ἑκούσια σέ πάθη, σέ ἀδυ-να-μίες, σέ μικρότητες, σέ ἐπιρροές πού δέν συνάδουν μέ τήν πίστη μας, μέ τήν ἱστορία μας καί μέ τίς παραδόσεις τοῦ Γένους μας.

Συχνά μέ τίς ἐπιλογές μας ὡς ἄτομα καί ὡς Ἔθνος δείχνουμε ὅτι δέν ἐνδιαφερόμαστε γιά τήν ἀλη-θινή ἐλευθερία μας, ἔστω καί ἄν τιμοῦμε τούς πατέρες μας πού ἔδω-σαν τή ζωή τους γιά νά μᾶς τήν χαρίσουν.

Γι᾽ αὐτό καί εἶναι ἀνάγκη τιμώ-ντας τή σημερινή ἐπέτειο τῆς ἀπε-λευθερώσεώς μας ἀπό τόν τουρ-κι-κό ζυγό, τιμώντας τούς πατέρες μας πού ἀγωνίσθηκαν γιά τήν ἐλευ-θερία, νά θέσουμε καί ἐμεῖς ὡς στόχο τῆς ζωῆς μας νά διαφυ-λά-ξουμε τήν ἐλευθερία πού μέ τόσες θυσίες κατέκτησαν καί μᾶς χάρι-σαν οἱ πρόγονοί μας.

Νά θέσουμε ὡς στόχο τῆς ζωῆς μας, καί ὡς ἄτομα καί ὡς Ἔθνος, νά ἀπελευθερωθοῦμε ἀπό ὅλα ἐκεῖνα τά ὁποῖα μᾶς ἐμποδίζουν νά ἀπο-λαύσουμε τούς γλυκεῖς καρ-πούς της, νά ἀπελευ-θερωθοῦμε ἀπό τά μίση καί τά πάθη, ἀπό τίς ἔριδες καί τίς διχό-νοιες, ἀπό τίς φι-λοδοξίες καί τίς ἰδιοτέλειες, γιατί ὅλα αὐτά ἀνα-κόπτουν τήν πρόοδό μας καί τήν ἀτομική καί τήν ἐθνι-κή καί γίνο-νται ἐμπόδια γιά νά προχωρή-σουμε ἑνωμένοι, ἀξιο-ποι-ώ--ντας τό ἀγαθό τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό ἰδανικό περι-βάλ-λον μέσα στό ὁποῖο μπορεῖ νά ἀναπτυχθεῖ καί νά ἐξελιχθεῖ ὁ ἄν-θρωπος καί ὡς μονάδα ἀλλά πολύ περισσότερο ὡς σύνολο.

Ἔχουμε καθῆκον καί χρέος νά τό κάνουμε αὐτό. Ἔχουμε καθῆκον καί χρέος ἀπέναντι στόν ἑαυτό μας, ἀπέναντι στούς πατέρες μας, στούς ὁποίους ὀφείλουμε τήν ἐλευ-θερία μας, ἀλλά καί ἀπέναντι στά παιδιά μας, στή νεώτερη γενιά καί στίς γενιές πού ἔρχονται.

Καί τό χρέος μας εἶναι διπλό: νά τούς παραδώσουμε μιά πατρίδα πραγματικά

ἐλεύθερη καί νά τούς διδάξουμε μέ τή ζωή μας τό μέγα μάθημα τῆς ἐλευθερίας.

Καί εἶναι χρέος ὅλων μας ἀνεξαι-ρέτως.